N°. 103. A°. 1838.

WOENSDAG, den 26sten DECEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 24 December 1838.

„Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 324 | 24 bepaald, dat de bij Art. 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde *Schutters-Raad* voor het jaar 1839, bestaan zal uit de Heeren:

Kapitein Adjudant J. HELB, als *President*
1e Luitenant E. J. S. STUGER
2e Luitenant H. J. A. WITTERING
Sergeant Majoor H. W. VARENHORST
Sergeant I. H. DE GRANADA
Korporaal R. H. BRAAM
Schutter H. E. BUHK
} als *Leden*.

Mitsgaders:

Dat de functien van Griffier bij voormelden Raad gedurende 1839 zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schutterij H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 16 October.

De heden ontvangen *Fransche* Dagbladen behelzen niets van wezenlijk belang. Men heeft uit Lucern berigten tot 9 October, volgens welke de landdag een besluit heeft genomen, om voorloopig twee observatie korpsen van omtrent 20,000 man te formeren, ten einde op alle gebeurtenissen voorbereid te zijn; voorts werden de verschillende kantons uitgenoodigd om hunne respective contingenten op eenen zoodanigen voet te brengen, dat wanneer de omstandigheden zulks mogten vereischen, dezelve terstond gereed zijn om te velde te trekken. De dag voor de volgende zitting van den landdag is niet bepaald.

— Uit Londen wordt van den 9 October aan den *Avondbode* omtrent onze zaken het volgende geschreven:

» Van goederhand verneemt men, dat lord Palmerston, ofschoon tegenwoordig in de stad zijnde, nog niet gereed is met het beloofde antwoord aan den Koning van Holland te geven, zoo dat hetzelve, tot op dit oogenblik toe, nog niet afgevaardigd is. Zijne lordschap, aan zijne belofte herinnerd, is genoodzaakt geweest zich te verontschuldigen met de achterlijkheid van Frankrijk, hetwelk tot hiertoe deszelfs laatst gevoelen nog niet ingezonden heeft, ofschoon men het elken dag te verwachten heeft. Men verneemt van degenen, die zijne lordschap omringen, dat hij nog in dezelfde stemming is, als welke ik u in mijn vorigen beschreven heb, dat is, verlangende een einde aan de zaak te maken en een weinig ontevreden op Belgie wegens deszelfs eindelooze chicanes. Het is niet onwaarschijnlijk, dat men van de zijde van Frankrijk de stemming van den Engelschen minister eerst wil laten voorbijgaan, alvorens hem in staat te stellen, het antwoord van de Conferentie op te maken; en in dit geval is het te vreezen, dat de Hollandsche natie, welke waarschijnlijk in de aanspraak van den troon, bij de opening van de Staten Generaal, een stellig berigt van het resultaat der werkzaamheden van de Conferentie verwacht, van nieuws zal ondervinden, dat deze zaak eene onuitputtelijke bron van teleurstellingen is.”

— Het dagblad *the Thimes*, hetwelk het voorname orgaan der tories is, bevat eene niet onbelangrijke redenering omtrent de zwitsersche aangelegenheid, waarin een zeer vijandige geest tegen het fransche koningshuis, hetwelk daarin » de kroon der barrikades” genoemd wordt, doorstraalt, en de eischen tot uitbanning van Lodewijk Napoleon, onregtvaardig en onstaatkundig genoemd wordt. De *Thimes* houdt het er voorts dat Frankrijk niets minder dan uitbanning gewonnen heeft, en dat de zuidelijke kust van Kent, van waar men in drie of vier uren tijds naar Frankrijk kan oversteken, voor eene onderneming gelijk dat men vreest, meer geschikt is dan eenig gedeelte van Zwitserland, Sardinie, Belgie of Spanje.

Frankrijk.

PARIJS, 5 October.

De Zwitsersche zaak schijnt, ondanks het uittrekken naar de grenzen van drie regimenten uit Lyon, en van andere regimenten uit Straburg naar Besançon, die tusschen Huningen en het fort van Ecluse werden gekantonneerd, bijna afgeloopen te zijn, ten minste hebben twee der regimenten van linie, het 34ste en 64ste, te Parijs in garnizoen, en welke heden moesten vertrekken, tegenbevel bekomen. Ondertusschen leest men in eenen brief uit Bern, den 28sten September: gedurende [illegible] dat deze zaak eene nieuwe verwikkeling schijnt te zullen aanbieden; voorzeker, omdat Frankrijk thans reeds de gemelde voorwaarde van verbanning van prins *Lodewijk Napoleon* schijnt te blijven vorderen, en *voorts*, omdat geen der in Zwitserland aanwezige gezanten zich zoude hebben bevoegd geacht, aan den prins paspoorten naar Engeland af te geven. Hieromtrent schijnt een misverstand te bestaan, en de *Constitutionnel*, die deze tijding geeft, is slecht onderrigt. Wij weten, dat prins *Lodewijk Napoleon* het voornemen had om zich naar Rome, bij zijnen vader, den gewezen koning van Holland, te begeven, ten einde het legaat van 100,000 fr. renten te reclameren, door de moeder van keizer *Napoleon* vermaakt aan den eerstvolgenden *pretendent keizer der Franschen*; een titel, dien deze zich thans openlijk geeft, sedert men hem een naam heeft willen maken. Oostenrijk zich de rol herinnerende, welke *Lodewijk Napoleon* in Italie gespeeld heeft, toen zijn jonger broeder aldaar het leven verloor, wil van eene Italiaansche reis van denzelven niets hooren, van daar het misverstand, dewijl men verzekert, dat de prins reeds uit Zwitserland vertrokken is, en over Hamburg naar Engeland zal oversteken.

— De aangelegenheden van Egypte schijnen het kabinet der Tuilerien ernstig te verontrusten. Het Engelsche gouvernement heeft, door het handelstraktaat met Turkije te teekenen; den onderkoning opgeofferd, en zich geheel afgezonderd van de Fransche politiek, die, alvorens tot dit zelfde traktaat toe te treden, eenige voorwaarden ten behoeve van Egypte wil bedingen. Oostenrijk heeft zich van het nemen eener partij onthouden; maar men gelooft dat het zich voor Turkije zal verklaren, en vermoedelijk zal Mehemed-Ali zich spoedig door allen verlaten zien, en alleen nog eenen steun in Frankrijk vinden. Engeland heeft reeds, zegt men, zijn voornemen te kennen gegeven om het traktaat in het gansche Ottomannische rijk, zelfs in Egypte en in Syrie, goedwillig of met geweld te doen ten uitvoer leggen. Deze oneenigheid kan later zeer ernstige gevolgen hebben. Engeland alleen, kon met Frankrijk een toereikend tegenwigt vormen om Turkye en Egypte te noodzaken, eene vreedzame houding te bewaren; maar zoo het Engelsche kabinet zich in de oorlogspartij werpt, dan wordt de oorlog onvermijdelijk en wij dobberen alsdan te midden der onberekenbare kansen van eenen Europeschen worstelstrijd in het Oosten.

— In de gewone briefwisseling dezer hoofdstad leest men het volgende:

» Het heeft in den aanvang bevreemding gewekt, dat Engeland, zich eensklaps van Frankrijk afscheidende, afzonderlijk een handelstraktaat met de Verhevene Porte gesloten had; en werd daaruit reeds opgemaakt, dat er eene breuk tusschen de kabinetten van Londen en Parijs te wachten stond, met opzigt tot de in het Oosten gevolgde staatkunde. Wij vernemen heden eene nieuwe daadzaak, die tot verklaring van de eerste strekt: tusschen Engeland en de Porte is een aanvallend en verdedigend traktaat tegen Perzie gesloten geworden.

De reden en het doel dezer verbindtenis laten zich gemakkelijk verklaren uit den tegenwoordigen toestand van het Oosten. Rusland heeft van Perzie verkregen dat het eene aanvraag om tusschenkomst deed, en terzelfder tijd Egypte tot vijandelijkheid tegen de Porte aangemoedigd. (1) Van den anderen kant is Engeland beducht, dat Rusland Perzie overheere en aan die zijde een overwigt verkrijge dat gevaarlijk voor zijne indische bezittingen worde. Frankrijk, eerst gezind, om *Mehemed*-ali te ondersteunen, schijnt onbeslist welke partij te kiezen. Waarschijnlijk zullen al de pogingen van de fransche en engelsche onderhandelaars op een punt gerigt zijn, te weten: het voorkomen van alle vijandelijkheden tusschen de Porte en Egypte, ten einde de engelschen hunne aandacht bij uitsluiting op de zaken van Perzie kunnen vestigen.

» Het is bekend, dat de turksche minister van buitenlandsche zaken, *Reschid*-pacha, naar herwaarts komt om Frankrijk tot de onderteekening van het handelstraktaat over te halen. Ongetwijfeld zal hij in zijne zending slagen, dewijl *Mehemed*-ali zelf het traktaat geteekend heeft [eene daadzaak die nog van elders bevestiging behoef]. Maar het is niet waarschijnlijk, dat Frankrijk tot het tegen Perzie gesloten verbond toetrede. Frankrijk moet in dezen strijd onzijdig blijven en de gebeurtenissen van nabij gadeslaan, zonder er een werkdadig deel aan te nemen.

— Het *Journal des Debats*, behelst heden een artikel over de reusachtige ontwerpen die door sommigen aan Rusland toegekend worden, om zich namelijk van de Britsche bezittingen in Indie meester te maken; hetzelve meent, dat het stelsel van oorlogvoeren der Russen tegen de Circassiers, en derzelver vorderingen naar de Persische grenzen, wel met der daad konden doen denken dat Rusland dat ontwerp voedde; maar het meent tevens dat de uitvoering van zoodanig een ontwerp met onoverkomelijke zwarigheden zou gepaard gaan; de verbazend groote door te trekken ruimte van een land dat volstrekt geen hulpbronnen oplevert, zou voor het ruisische leger, eer het de indische grenzen bereikt had, een eerst en groot struikelblok zijn, maar was hetzelve ook behouden tot zoover gekomen, dan pas meent de schrijver van gedacht stuk, die zegt door een lang verblijf in Indie den staat des lands, de magt en de staatkunde van Grootbrittannie aldaar volkomen te kennen, dat de moeijelijkheden van de onderneming zouden aanvangen; die moeijelijkheden bestonden in het beleidvol krijgs- en burgerlijk beheer der Britten in Indie, waar zij zich eene magt van 250.000 Indiers, op den europeschen voet georganiseerd, hadden verworven; terwijl de onderscheidene bewoners en sekten van Indie door de verdraagzaamheid der Britten, die ieder zijne godsdienst liet behouden, tevreden leefden onder de britsche opperheerschappij. Behalve de Indische troepen, stond der engelsch-indische kompagnie een contingent van 30.000 europeanen en een talrijk materieel ten dienste; de weêrstand zou dus, volgens den schrijver, groot zijn; de tegenspoed, zoowel als ziekten, verderfelijk voor het russische leger, terwijl dit in de laatste plaats de vereischte overmagtige marine ontbrak om het ontwerp de hand te bieden. Voor de gedachte grootsche onderneming behoefde derhalve, zoo de steller meent, volstrekt geen vrees te bestaan.

Duitschland.

Frankfort, 10 October.

De *Augsburger Allgemeine Zeitung* behelst het volgend artikel, *uit 's Gravenhage:* Het mag nu wel buiten twijfel worden gesteld, dat de Londensche conferentie het omtrent de verandering der schuldbepalingen eens is, en onze regering zal zich daaraan dienen te onderwerpen, wil zij ten minste ooit tot eene afdoening met Belgie komen. Dat de nieuwerlandsche offers voor Holland beduidend zijn zouden, wordt beweerd, maar zeker is daaromtrent nog niets bekend. De hoofdvraag blijft voor ons gouvernement steeds: of de begeerde geldelijke offers het nadeel, hetwelk ons het *status quo* toebrengt, en bij langeren voortduur nog meer toebrengen moet, overtreffen, of niet. Is dit, gelijk men gelooft, niet het geval, zoo zal men dezerzijds wel toegeven. Wilde onze koning het thans niet, maar welligt eerst weder over een of meer jaren, zoo is niets natuurlijker dan dat de Belgen wederom met nieuwe vorderingen te voorschijn zouden komen. Ook mag niet uit het oog verloren worden, dat eene verlenging van het *status quo* de uitvoering van de grondgebieds-bepalingen der 24 artikelen steeds moeijelijker maakt.

— *Reschid*-pacha, is, naar men van den 29sten uit Rome schrijft, dien dag van daar naar Florence vertrokken, om zich over Venetie naar Londen te begeven. Den 27sten had deze muzelman te Rome dezelfde eer genoten, die den tegenwoordigen turkschen gezant te Parijs te beurt is gevallen, van namelijk ten gehoore bij Z. H. den Paus te worden toegelaten. De Heilige Vader had hem op deze audientie, waarop hij door zijne drie zonen en hunnen leermeester, een franschen abt, vergezeld was geworden, met al die onderscheiding ontvangen, die Z. H. gewoon is aan de gezanten der christelijke mogendheden te bewijzen. In de gezelschapskringen te Rome was een afschrift in omloop van de aanspraak die *Reschid* in het fransch aan den Paus gehouden heeft, waarin hij, in naam des Sultans, op de vriendschapsbetuigingen antwoordt, die de Paus, drie maanden geleden, tot *Fethi Ahmed*-pacha den gezant te Parijs, gerigt heeft, en waarin hij tevens de toezegging des Sultans herhaalt, om aan de in Turkije gevestigde christenen vrijheid van godsdienst en persoonlijke bescherming te verleenen. Aan het slot dezer audientie, die zeer lang duurde, begiftigde de Paus dezen belangwekkenden muzelman en zijn gevolg met aanzienlijke geschenken.

— Regtstreeksche berigten uit Alexandrie, tot den 16den der vorige maand gaande, houden de bevestiging van hetgeen eenige dagen geleden door een Marseillaansch dagblad gemeld werd, namelijk dat de onderkoning van Egypte zijne achterstallige schatting voldaan heeft. Volgens deze berigten, zou hij geen balen katoen maar wissels op Marseille, daarvoor in betaling hebben gegeven.

» Hierdoor » leest men in die berigten" is voor het oogenblik de bezorgdheid der europesche diplomatieke agenten alhier eenigzins geweken. Men zou zich echter zeer bedriegen, zoo men meende dat *Mehemed*-ali zijne wenschen naar onafhankelijkheid had opgegeven en dat hij thans, gelijk men dit in de staatkundige kringen meent, tot rede gebragt was. Wij beweren met volle gewisheid, dat het *status quo* onmogelijk op den duur in het Oosten te bewaren is. *Mehemed*-ali wordt door hetzelve ontwijfelbaar te gronde gerigt, en is alzoo gedwongen om zijne onafhankelijkheid te verwerven." — De briefschrijver gaat voort met de noodzakelijkheid waarin *Mehemed* zich bevinden zou om in deze oogenblikken door te tasten, aan te toonen uit den toestand in Syrie, waar wel de opstand der Drusen onderdrukt is, maar alwaar een ander, grooter deel van dien volksstam, onder den Emir *Beschir*, die vroeger op de zijde van *Ibrahim* was, dreigend het hoofd opsteekt. Bij eene onverwijlde uitbarsting van eenen oorlog tusschen den sultan en *Mehemed* twijfelt de briefschrijver niet, of deze onvergenoegden zouden, zoo de krijgskans hem gunstig was, de zijde van den laatsten kiezen; zoo de zaken echter nog sleurende bleven en het eerst over een of zeven maanden tot eene breuk kwam, zou dit geheel anders zijn. Met de Arabieren en Hedschas, en de Syrie aangrenzende bedouinen, was dit even [illegible] zou over alle deze [illegible] beslissen; zoo deende zou het winnen van denzelven voor *Mehemed* even gelukkig zijn, als het verlies daarvan de maat van zijnen tegenspoed zou vol meten. Door de verbreking van het *status quo* alleen, kon de zoo vreesselijk drukkende gewapende vredestoestand in de door den pacha geregeerd wordende landen ophouden en dus onnoemelijk veel geld gespaard en aan de bevolkingen rust en welvaart worden teruggeschonken.

Mengelingen.

WEELDE van den DISCH.

Merkwaardig is het, in welk eene groote mate de uitbreiding des handels in het jongste tijdsverloop de lekkernijen van den disch enz. vermenigvuldigd en algemeener gemaakt heeft. Nog naauwelijks twintig jaren geleden, had de zeeman, zoodra hij op eene lange reize, slechts weinige weken de haven van zijn vertrek verlaten had, voor geheel den verderen loop van zijnen togt geenen anderen kost te verwachten, dan pekelvleesch of pekelspek. Eindelijk geraakt een schrandere kok op het denkbeeld, om vleesch zoo luchtdigt in te pakken, dat het, althans een tijdlang, versch kan blijven. Een scheikundige vatte deze gedachte op, en het gelukte hem, levensmiddelen voor eene reis rondom de geheele aarde versch te houden. Tien jaren geleden viel het eenen *Amerikaanschen* koopman in, ijs naar *Calcutta* te zenden. Hij bragt het gedurende eenen *Noord-Amerikaanschen* winter scheep, verloor wel is waar, door smelting, een derde deel der lading onderweg, maar deed daarentegen de twee andere derden, ongesmolten, tweemaal de linie passeren, en voerde dezelve den *Ganges* op, waar nu ijs schier eene gewone tafelgenieting geworden is. Met regt schonk Lord William Bentinck den ondernemenden *Amerikaan* eene gouden medaille. Nu twee jaren geleden heeft men dezelfde proeve ten aanzien van *Brazilie* genomen en de brandend heete lippen der mannen en vrouwen van *Rio Janeiro* koelen zich thans, terwijl de thermometer op 110 graden in de schaduw staat, met water, dat, niet verre van den ijskring, in den zonneschijn tot ijs gevroren is. Niet lang geleden kon men, de helft van het jaar, te *Londen* geene schildpadden bekomen; thans kan men er deze zoo hoog geschatte lekkernij, welke de Oceaan ons levert op elken dag van het jaar bekomen. Thans brengen van de plaats, waar, in de *West-indien*, de schildpad haar leven ten offer moest brengen, hermetisch toegesoldeerde trommels deze Godenspijs gekookt naar *Engeland*, en men kan te *Londen* de kan daar van tegen weinige guldens koopen. Eerstdaags zal hierbij nog een ander lekkerbeetje komen; er heeft zich namelijk eene Handelcompagnie gevormd, die van de *Kaap de Goede Hoop Milton-oesters* door aanvoeren, en die, zoodra zij in *Afrika* slechts vast gevestigd zal zijn, hare zaken ook oostwaarts naar *Ceilon* en *Bengalen* wil uitbreiden.

HUFELAND'S MEENING OVER DE GENEESKUNDE.

Gij zijt een bekwaam Geneeskundige," sprak Vorst K . . . tegen wijlen den beroemden Hufeland. »Gij moet alle ziekten kunnen genezen, want gij kent het menschelijke ligchaam zoo naauwkeurig,"—»Ik ken het voorzeker," hernam Hufeland; maar ons Artsen gaat het als de nachtwachts; zij kennen al de straten der stad, maar zij weten niet, wat in de huizen gebeurt."

Scheepstijdingen.

Uitgeklaard.

Den 22sten dezer, de Engelsche Sloep *Wi[illegible] Witch*, Kapt. G. Fraser.

Den 21sten, de Engelsche Schooner *Ro[illegible] Haynes*, Kapt. Wiliam Payne. — Beide [illegible] Demerary.

Idem, de Nederl. Sloep *Dolphyn*, Kapt. [illegible] Ellart; naar het Opper-district Nickerie.

Idem, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbran[illegible] naar Amsterdam; lading: 398 vaten Suik[illegible] 58 balen schoone Katoen, 1 vat oud Koper [illegible] 7 vaten Rum.

Te *Paramaribo*, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.